

Proč se k ránu chlapi ztrácejí

Věra Martinová

Víš, měla jsem já hloupá
ti tenkrát pusku dát
a nebejt zas tak skoupá
když's mi za ohradou z klád
pevně stisk mý tělo horký
planoucí nadějí.

Bože, řekni, proč se k ránu
chlapi jak hvězdy ztrácejí.

Předvádíš, co máš síly
jak stromům lámeš vaz
však mrknu a jen chvíli
a seš' mně napospas
šeptáš, lásko, jsi ta pravá
já vzdychám s nadějí.

Bože, řekni, proč se k ránu
chlapi jak hvězdy ztrácejí.

Kam déšť a větru vlání
a jen tví hřebci smí
do temných, širých plání
lásko, vypustil's mý sny
rtěnkou na sklo píšu v slzách
a ptám se s nadějí.

Bože, řekni, proč se k ránu
chlapi jak hvězdy ztrácejí.

Bože, řekni, proč se k ránu
chlapi jak hvězdy ztrácejí.